

Dette er imidlertid ikke ensbetydende med, at lån og sikkerhedsstillelse kan ydes ubegrænset. Enhver sådan disposition skal i overensstemmelse med de almindelige selskabsretlige regler være forsvarlig i forhold til virksomhedens drift, herunder i forhold til det faktuelle og forventede fremtidige kapitalbehov i virksomheden. I henhold til gældende retspraksis følger det endvidere, at hvis der er tale om långivning og sikkerhedsstillelse af væsentligt omfang til fordel for en anden virksomhed, herunder concernforbundne virksomheder, således at virksomheden reelt kan siges at drive den pågældende anden virksomhed, skal dispositionen kunne rummes inden for den långivende virksomheds formål. Under hensyn til kravet om selskabsmæssig adskillelse i § 47, stk. 1, herunder at bevillingshaver i virksomheden alene kan drive de aktiviteter, som ligger inden for bevillingen, vil der således være begrænsede muligheder for at yde lån til og stille sikkerhed i væsentligt omfang for virksomheder, der driver anden virksomhed end den långivende virksomhed.

Det skal endvidere understreges, at långivning og sikkerhedsstillelse ikke kan medregnes i indtægtsrammerne. Det vil sige, at eventuelle tab herpå ikke kan indregnes i elpriserne. Der henvises herom til bemærkningerne til § 1, nr. 68 og 69 (§ 69, stk. 1).

Ifølge § 76, stk. 1, nr. 7, som affattet i dette lovforslags § 1, nr. 81, skal regnskaber, budgetter og andre oplysninger efter Energitilsynets nærmere bestemmelse til brug for fastsættelsen af og tilsynet med de i § 70 nævnte indtægtsrammer, anmeldes til Energitilsynet. Energitilsynet vil hermed kunne stille de fornødne krav med hensyn til regnskabsaflægning og afgivelse af oplysninger vedrørende långivning og sikkerhedsstillelse med henblik på at kunne påse, at disse aktiviteter ikke har konsekvenser for prisfastsættelsen.

Bestemmelsen i § 46, stk. 1, har endvidere været en hindring for adgangen til at sambeskatte kollektive elforsyningsvirksomheder med andre virksomheder. Denne forudsætning blev endvidere lagt til grund i forbindelse med den ændring af skattelovgivningen, som i år 2000 blev gennemført for at sikre elselskabernes overgang til almindelig skattepligt. Da bestemmelsen i § 46, stk. 1, nu foreslås ophævet, vil skatteministeren foreslå en ændring af selskabsskatteloven, som opretholder retstillingen med hensyn til adgangen til sambeskatning med kollektive elforsyningsvirksomheder. Ændringen af selskabsskatteloven skal derfor ses i sammenhæng med ophævelsen af § 46, stk. 1-3.

Til nr. 53

(§ 47, stk. 1)

Der er tale om konsekvensrettelser som følge af lovforslagets ændring af prisbestemmelserne for forsyningspligtig virksomhed. Det vil herefter ikke være muligt at krydssubsidiere mellem forskellige kundegrupper. Derfor er der heller ikke behov for at opretholde de nuværende krav til selskabsmæssig adskillelse. Virksomheder med forsyningspligt vil herefter også kunne drive anden virksomhed, herunder tilbyde salg af elektricitet i andre forsyningsområder end bevillingsområdet, hvor virksomheden har forsyningspligt.

Til nr. 54

(§ 49)

Forslaget er en videreførelse af den gældende § 49 med den forskel, at bevillingshaver er ændret til virksomhed. Baggrunden for ændringen er lovforslagets § 1, nr. 21 (§ 22, stk. 4) om muligheden for, at ministeren kan fastsætte regler om samfakturering af ydelser.

Da handelsvirksomheder ikke er bevillingshaver efter loven, er det nødvendigt at ændre § 49, således at midler, som handelsvirksomheder måtte opkræve for andre ifølge ovennævnte bestemmelser, holdes adskilt fra handelsvirksomhedens formue. Adskillelsen skal ske på en sådan måde, at de nævnte midler ikke kan gøres til genstand for retsforfølgning fra virksomhedens kreditorer.

Til nr. 55

(§ 50)

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at bevillingen til kollektive elforsyningsvirksomheder samt til forsyningspligtige virksomheder kun vil kunne meddeles til ansøgere, der skønnes at have den fornødne tekniske og finansielle kapacitet for at kunne udøve virksomheden. En tilsvarende bestemmelse findes for elproduktionsvirksomheder i medfør af den gældende § 10. Bestemmelsen foreslås indsat, fordi den skønnes at kunne blive relevant i relation til økonomi- og erhvervsministerens eventuelle meddelelse af bevilling til nye ansøgere til en bevilling, der er inddraget i medfør af § 54, stk. 1.

Til nr. 56

(§ 54)

Med bestemmelserne indføres en sikkerhed for, at bevillingspligtige aktiviteter kan videreføres i det tilfælde, at en bevillingshaver får inddraget sin bevilling.